

ση αυτή ενισχύει και η ρητά εκφρασμένη αποστροφή του για την Αθήνα, την «νέαν Βαβυλώνα».

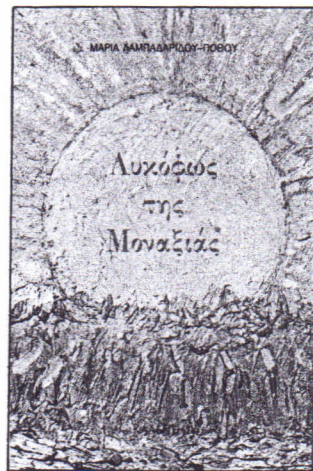
Εντούτοις και ο κόσμος των «αθηναϊκών» διηγημάτων, που η συνολική τους έκταση δεν είναι καθόλου αμελητέα, έχει απεικονισθεί εξίσου παπαδιαμαντικά. Ο Αλέξανδρος Κοτζιάς, θερμός θαυμαστής αλλά και διεισδυτικός ανιχνευτής των παπαδιαμαντικών κειμένων, στα δοκίμια του βιβλίου αυτού, καθιστά απολύτως εναργή αυτή την ισοτιμία. Αντάξιος συνεχιστής της μελέτης του Τ. Άγρα, ο Κοτζιάς δε διστάζει ν' αποφανθεί ότι ο Παπαδιαμαντής είναι ο σημαντικότερος αθηναιογράφος της εποχής του.

Θ.Π.

Η αίσθηση της μοναξιάς

ΜΑΡΙΑΣ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ-ΠΟΘΟΥ: *Λυκόφως της μοναξιάς*. Αθήνα, Καλέντης, 1991. Σελ. 122. Δρχ. 1200.

Το τελευταίο βιβλίο διηγημάτων της σημαντικής Ελληνίδας πεζογράφου Μαρίας Λαμπαδαρίδου-Πόθου, έχω την εντύπωση ότι δρομολογεί μια πορεία προς το ανεξερεύνητο μοναχικό τοπίο, δηλ. είναι μια πολύ καλά δουλεμένη άποψη της μοναξιάς, που επανέρχεται με την πάροδο του χρόνου, ο οποίος αμείλικτα αφήνει τα ίχνη του, τόσο στο σώμα, όσο και στην ψυχή. Η Μ.Λ.-Π. με μια νεανικότατη γραφή, που θα τη ζήλευαν πολλοί από τους νεότερους πεζογράφους μας, παραδίνει τις δεκατέσσερις ανδρώπινες και κυριευμένες από πόνο ιστορίες της έτσι, ώστε η καθεμιά να είναι η ποιητική αποδέσμευση της άλλης, με άλλα λόγια η λογοτεχνική συνύπαρξη να παίρνει στα μάτια μας όχι απλώς μια ενστικτώδικη γεύση, αλλά τουναντίον μια μεστή από εικόνες, ιδέες, συναισθήματα και λύπες προσωπική άλωση. Η έξοχη τυπογραφική εμφάνιση του βιβλίου απ' τις εκδόσεις «Καλέντης» είναι ένα ακόμη στοιχείο, που συμβάλλει στην ολοκλήρωση μιας προσπάθειας πάνω απ' όλα φιλόδοξης, όχι με την κακή έννοια του όρου.

Χ.Π.